

PTT Post

Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

USCA POST

126

Indien onbestelbaar: Retour aan Postbus 23644 - 1100 EC Amsterdam Z.O.

★ VERENIGING VOOR U.S.A. EN CANADA FILATELIE ★

Opgericht 10 januari 1970

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Haarlem onder № V 40595667

Aangesloten bij de Nederlandse Bond van Filatelisten-Verenigingen

Chapter 1427 van de American Philatelic Society

Internet Website: www.usca.nl

Voorzitter:	W. V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg	☎ 070-38.77.431
Secretaris:	H. Winterberg, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk	☎ 0251-23.42.56
Penningmeester:	H. J. A. van Zelst, De Krite 8, 8748 GG Witmarsum	☎ 0517-53.17.20
Ledenadministrateur:	J. Udo, Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam	☎ 020-69.62.720
Canada, Algemene Zaken, Advertenties	W. J. Veraart, Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum	☎ 0251-65.08.25
Bibliotheek:	J. J. Woortman, Lupinesingel 3, 2403 CM Alphen a/d Rijn	☎ 0172-43.77.30
Nieuwtjesdienst:	J. A. M. van Dooremalen, Postbus 136 5120 AC Rijen	
Rondzenddienst:	A. J. W. Rutten, Stationsweg 1214 4191 KK Geldermalsen	☎ 0345-58.09.45
Veilingcommissaris:	R. Nottrot, Kerkstraat 3, 8701 HP Bolsward	☎ 0515-57.47.07
Veilingmeester:	J. van Keulen, Nelly Bodenheimerstr. 4 2642 CG Pijnacker	☎ 015-36.40.229
Commissaris België:	L. L. Ducomnez, Lage Kaart 615 2930 Brasschaat, België	☎ 0032-366.32.735
Redactie USCA POST:	P. Zwaag, Amstel 224-2, 1017 AJ Amsterdam	☎ 020-627.78.94

BANKRELATIES:

Vereniging voor USA en Canada Filatelie:	Postgiro 140.26.21
Voor België:	Postgiro 000-16.38.571-47
Nieuwtjesdienst:	Postgiro 411.92.47
Rondzenddienst:	Postgiro 361.12.81
Veilingen:	Postgiro 231.90.88

Overname van artikelen uit dit nummer is, mits met bronvermelding, toegestaan.

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHEIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: P. ZWAAG

AMSTEL 224.II - 1017 AJ AMSTERDAM

☎ 020.627.78.94 - E-mail: Zwaag@euronet.nl

ISSN 0922-0089

NOVEMBER 2002

NUMMER 126

Goede tijden, slechte tijden

p het ene moment gaat het wel eens wat beter met de Vereniging dan op het andere moment. De Vereniging, dat zijn wij allemaal. Ik moet u helaas melden dat twee vrijwilligers wegens gezondheidsproblemen hebben moeten afhaken. Die twee zijn onze penningmeester, Herman van Zelst en onze veilingcommissaris Ruud Nottrot.

Ruud Nottrot is al sinds jaar en dag lid en heeft altijd een grote betrokkenheid met de Vereniging gehad. Herman van Zelst is ook een enthousiast verzamelaar. Beiden hadden het anders gewild, maar zijn gedwongen om zich terug te trekken. Jammer maar begrijpelijk. Wij vragen onze leden om de aldus ontstane vacatures snel op te vullen. Meldt u zich vooral snel aan voor een van beide functies. De Vereniging moet door kunnen draaien en uit de 300 leden zijn er vast mensen die de job kunnen doen. Als u meer informatie wilt neem dan even contact op.

Voor de voortgang van de loop der dingen binnen de Vereniging heeft een en ander gevolgen. De Algemene Leden Vergadering in November moet uitgesteld worden. Dit omdat de jaarcijfers nog niet beschikbaar zijn in een vorm zoals u dat van ons gewend bent. Dit hangt samen met de bovenstaande melding. De November vergadering gaat uiteraard gewoon door maar niet als Algemene Leden Vergadering in de zin zoals die in de statuten beschreven is.

Wij vertrouwen dat u begrip zult hebben voor de situatie waarin de twee genoemde aftredende leden zich bevinden en wij wensen hun uiteraard al

het goede en sterkte toe. Wij als Vereniging gaan uiteraard gewoon verder. Iedereen wil toch doorgaan met de dingen die hij of zij binnen de Vereniging aantrekkelijk vindt.

Ons ledental stabiliseert zich na een dip, veroorzaakt door het Millennium. Dit mede dank zij de vrijwilligers die op beurzen en op tentoonstellingen present zijn. En ook mede door onze aanwezigheid op het Internet. Er is dus niets mis met de Vereniging zelf! En dat moet zo blijven.

Victor Kuil, voorzitter

TANDINGVARIANTEN POSTZEGELBOEKJES USA

"Over de in elk van de boekjes voorkomende tandingvarianten hopen wij u in het volgende nummer van USCA Post meer te kunnen vertellen" zeiden wij vorige maand. Hier zijn ze dan, met dank aan Hans van Gils.

	<u>Naam uitgifte</u>	<u>Scott #</u>	<u>Tandingvarianten</u>	
Vouwboekjes - Convertible Booklets	United We Stand	3549Be	2 4 5 6 7 9	
	Flag	3623a	1 2 3 4 5 6 7 8 9	
	Flag	3624c	2 4 5 6 7 9	
	Flag	3635a	1 2 3 4 5 6 7 8 9	
	Flag	3636c	2 4 5 6 7 9	
	Flag	????	5 6	(vel van 10)
	Antique Toys	3629e		
	postwagen	3626	1 2 5 7	
	stoomloc	3627	1 3 6 8	
	taxi	3628	1 3 5 8	
Loketboekjes - Vending Booklets	brandspuit	3629	1 4 6 9	
	George Washington	3618c	5 6	
	George Washington	????	5 6	(vel van 10)
	United We Stand	BK287	2 4 5 6 7 9	
	Flag	BK290	2 4 5 6 7 9	
	Flag	????	2 4 5 6 7 9	(boekje van 20)
	Antique Toys	BK291		
	postwagen	3626	2 3	
	stoomloc	3627	3 4	
	taxi	3628	7 8	
Automaatboekjes - ATM Sheetlets	brandspuit	3629	8 9	
	George Washington	BK288	5 6	
	George Washington	BK289	5 6	
	George Washington	BK289A	5 6	
	Flag	3625a	1 2 3 4 5 6 7 8 9	
	Flag	????	1 2 3 4 5 6 7 8 9	(vel van 18)

BESTUURSMEEDEDELINGEN – NOVEMBER 2002

Secretariaat: H. Winterberg

Ledenadministrateur: J. Udo

Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk

Postbus 23644

Tel: 0251-234256

1100 EC Amsterdam Z.O.

e-mail: herman.winterberg@hetnet.nl

UITNODIGING

Het bestuur nodigt u uit tot het bijwonen van een bijeenkomst die gehouden zal worden op **ZATERDAG 23 NOVEMBER 2002 te ALPHEN A/D RIJN**, in **DE BRON**, gelegen in het winkelcentrum "Ridderhof", telefoon 0172-421713. Wij rekenen op een grote opkomst en hopen dat veel clubgenoten de weg naar Alphen a/d Rijn zullen vinden en wij hen daar mogen begroeten.

Wegens onvoorziene omstandigheden moet de geplande Algemene ledenvergadering naar een later tijdstip worden verplaatst.

AGENDA:

- 10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés *)
- 10.30 uur Opening, Mededelingen, rondvraag, leestafel, boekenhoek, ruilen, onderling contact, enz.
- 12.30 uur Lunchpauze.
- 13.30 uur Veiling nummer 208. De kavellijsten vindt u bijgevoegd. Wie niet persoonlijk aanwezig kan zijn, kan schriftelijk bieden. Het adres hiervoor is zoals altijd:
Dhr. J. van Keulen
Nelly Bodenheimerstraat 4, 2642 CG Pijnacker
Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.
- 16.00 uur Sluiting.
- Zoals gebruikelijk zijn de tijden bij benadering.

*) Introducés zijn altijd van harte welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Zij worden bovendien verzocht de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

Zo bereikt u "De BRON"

Per trein

Naar station Alphen a/d Rijn. Met de streekbussen 167b en 169b naar Leiden, 165a naar Zoetermeer, en 184a naar Ter Aar. Uitstappen bij halte "Ridderhof"; de "Bron" ligt aan de andere zijde van het winkelcentrum.

Per auto

Vanuit Utrecht A12, afslag 12 (Leiden), over N11 langs Bodegraven naar Alphen a/d Rijn. Bij verkeerslicht rechts N207. Bij 1e verkeerslicht l.a. Oranje Nassausingel. Bij 4e verkeerslicht r.a. Pres. Kennedylaan. Bij 2e verkeerslicht

I.a. Troubadourweg. L.a. parkeergarage in.

Vanuit Rotterdam/Gouda A20, naar A12. Meteen afslag 11 nemen. Over N207 via Waddinxveen en Boskoop naar Alphen a/d Rijn. Bij verkeerslichten na het spoor r.d. Bij 1e verkeerslicht I.a. Oranje Nassausingel, verder route Utrecht volgen.

Vanuit Amsterdam A4, afrit 4 (Alphen) nemen en via N207 naar Alphen a/d Rijn. Daar bij verkeerslicht r.a. Eisenhowerlaan. Bij 4e verkeerslicht I.a. Burg. Bruins Slotsingel. Dan 2e verkeerslicht I.a. Pres. Kennedylaan. 1e verkeerslicht I.a. Troubadourweg. L.a. parkeergarage in.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN

Wilt u de navolgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag, 18 januari 2003 Reeuwijk-Brug

Zaterdag, 22 februari 2003 Pijnacker

Overige data en locaties van de bijeenkomsten in 2003 zijn nog niet bekend.

MUTATIES LEDENLIJST

Als nieuwe leden mogen wij begroeten: H. Huizenga (763) uit Zeist, W. Stienstra (773) uit Groningen, H. Kloezeleman (774) uit Bergen op Zoom, F.A.G. van der Meijden (775) uit Den Haag, C.G. van Winsen (776) uit Sassenheim, L.N. Visser (777) uit Hoogblokland en E. Maas (778) uit Helmond.

Wij heten hen van harte welkom.

Eventuele bezwaren tegen de kandidaatleden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

OVERIGE MEDEDELINGEN

Eindejaarsbeurs

In de America-hal, Laan van Erica te Apeldoorn op 27 t/m 29 december 2002 van 10 – 17 uur. Gratis parkeren.

Filateliebeurs

De eerstvolgende Filateliebeurs wordt weer in de Pandahallen te Nieuw-Loosdrecht gehouden en wel van 24 t/m 26 januari 2003, toegang gratis. De vereniging zal weer met een stand aanwezig zijn; komt u ook?

Eenkader opstellingen

Er is dringend behoefte aan Eénkaderopstellingen voor de bijeenkomsten in dit seizoen. U kunt zich hiervoor opgeven bij dhr Veraart aan de bestuurstafel of schriftelijk (Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL te Castricum).

Laat eens wat zien van uw verzameling!

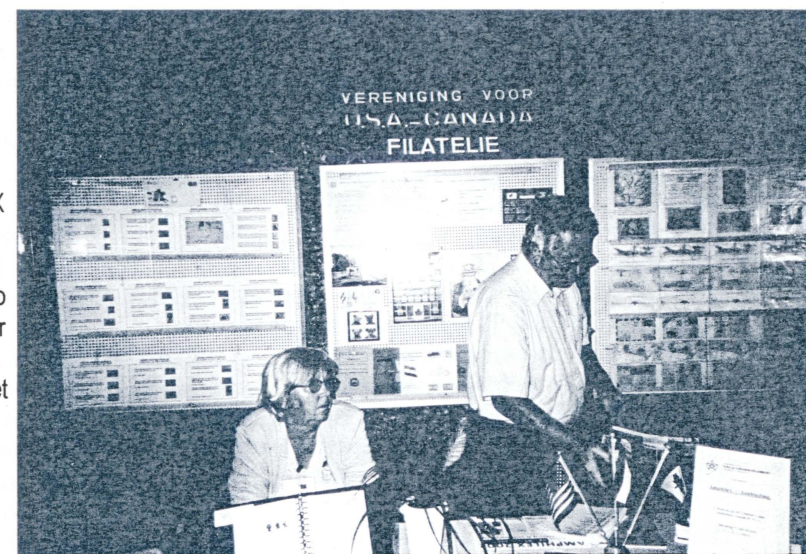
U zou wel een opstelling of een lezing willen verzorgen, maar weet niet goed hoe deze op te zetten? Neem dan gerust even contact op met het bestuur; u kunt verzekerd zijn van alle hulp en medewerking.

HERMAN WINTERBERG, fotograaf

Beeldspraak

Vertrouwde gezichten in het USCA hoofdkwartier op AMPHILEX 2002.

De familie Udo heeft zich daar weer met veel succes ingezet voor de belangen van de vereniging.

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

➡ **HERMANS PHILATELICS** ⬅

BOX 235, VINELAND, ONT.

LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad

ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN

zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

Internet website: <http://www.hphilatelic.ca>

ARNOLD VAN HERK Kerststerren Alom

Kersttijd. Hartje Winter. En toch uw huis vol prachtige rode bloemen. Tien tegen één: Kerststerren. Planten die u het plezier doen in december te bloeien en die u in staat stellen de donkere dagen op te luisteren met fleur en kleur.

Kijkt u in de Flora, dan ziet u dat die plant officieel *Euphorbia Pulcherrima* heet, wat Prachtwolfsmelk betekent. Ze behoort namelijk tot de Familie der Euphorbiaceae, de Wolfsmelkfamilie. De Flora zegt ervan: "stengelhoutig, rechtopstaand, zonder dorens. Bladeren langwerpig, spits, de allerbovenste, bij de bloemen, bloedrood. Uit Mexico. Vogelbloem, ook bekend als Kerstster. Bloeit in december." De helderrode 'bloemen' zijn in feite schutbladeren.

In het Engelse taalgebied heeft zij nog andere, sprekende, bijnamen: Vuurbloem (Fire flower), Vlamlad (Flame leaf), Kreeftbloem (Lobster flower) en December flower, maar de gebruikelijke naam is Poinsettia. Hoe dat zo gekomen is, willen wij u hier verhalen. En dan beginnen we uiteraard bij het begin, want we kennen u: u wilt het naadje van de kous.

"Uit Mexico", zegt de Flora. Inderdaad: de Azteken kenden de plant al als *Cuetlaxochitl*. Hun heerser Montezuma liet ze als versiering speciaal naar zijn hooggelegen paleis brengen: ze groeien namelijk niet op grote hoogte. Hun medicijnmannen gebruikten het melkachtige sap als geneesmiddel, hun kooplieden brouwen uit de schutbladeren een paarsrode vloeistof om katoenen weefsels mee te verven en hun priesters gaven hun een plaats in hun rituelen.

Toen de Spanjaarden in de 16e eeuw het land veroverden, zagen hun missionarissen in de prachtige rode bloemen een symbool van het bloed van Christus en zij hebben die, naar men aanneemt, voor het eerst bij een Christelijke traditie gebruikt, en wel bij het Feest van de Heilige Kribbe. Dat gebruik vond spoedig navolging en daarmee kreeg de plant weer een nieuwe benaming: Flores de la Noche Buena, Flower of the Holy Night, Bloem van de Heilige Nacht. Daaruit ontsproten allerlei volksverhalen en legenden.

Zo zat Pepita, een jong Mexicaans meisje, bitter te wenen omdat ze te arm was om het Kerstkind een geschenk te brengen. Een engel zag dat en daalde tot haar af. Hij zei dat ze een armvol takken moest plukken van het wilde groene struikgewas langs de weg. Toen haar tranen op de bladeren vielen werden die op slag prachtig rood en daarmee een waardig geschenk voor het pasgeboren Kind.

Een ander verhaal wil dat de groene bladeren rood als robijnen zijn geworden toen de stralen van de Ster van Bethlehem er in de Kerstnacht op vielen.

Volgens weer een ander verhaal deed het wonder van de kleurverandering zich voor uit medegevoel met het lot van een jonge vrouw, die stierf van verdriet toen op Kerstavond haar geliefde van haar werd weggenomen.

De naam *Euphorbia* is voor het eerst gebruikt door Hippocrates (469-399 v.Chr.) bij zijn beschrijving van medicinale planten, maar Plinius (23-79 n.Chr.) heeft daarvan de verklaring gegeven in zijn encyclopedie "Historica Naturalis". Koning Juba van Mauretanië vond de plant en noemde die *Euphorbea*, naar zijn lijfarts Euphorbus.

Het geslacht *Euphorbia* is opgetekend door Linnaeus (1707-1778), de Zweedse botanicus die het plantenrijk wetenschappelijk heeft ingedeeld en benoemd.

Toen de Duitse plantkundige Karl Ludwig Willdenow in 1833 zo'n plant vond in zijn kassen was hij zó getroffen door de prachtige kleur, dat hij het bijvoeglijk naamwoord *Pulcherrima* (zeer fraai) aan de naam toevoegde.

Dr. Joel Roberts Poinsett

Maar die naam rolt niet zo makkelijk van de tong en toen de plant haar intrede deed in de Amerikaanse huiskamers als kerstversiering werd de historicus en tuinliefhebber William Hickling Prescott gevraagd er een vlottere naam voor te vinden. Hij had juist zijn monumentale werk "De Verovering van Mexico" voltooid en daarin wordt verhaald hoe de Amerikaanse ambassadeur Joel Roberts Poinsett (1779-1851) in december 1828 de plant had ontdekt op een heuvel bij Taxco in Mexico en die naar de USA bracht. Om hem te eren besloot hij tot de naam Poinsettia.

Die eer was Poinsett ongetwijfeld waard. Als 32-jarige was hij door President James Madison benoemd tot Bijzonder Gezant in Argentinië en Chili. Bij terugkeer in zijn geboortestaats South Carolina werd hij in het Parlement van die Staat gekozen. In 1820 kwam hij in het Parlement van de USA en daarna benoemde President Andrew Jackson hem tot ambassadeur in Mexico. Later werd hij Minister van Oorlog onder Van

Buren, adviseur van de Militaire Academie West Point en oprichter van het Nationaal Instituut voor de Bevordering van de Wetenschap, de voorloper van het Smithsonian Institute. Intussen bleef hij zich bezighouden met plantkunde en daarover correspondeerde hij met collega's in de hele wereld. Officiële erkenning van zijn vele verdiensten kwam in 1991, toen het Congres de 12e december (zijn sterfdag in 1851) uitriep tot Nationale Poinsettia Dag.

Maar hoe werd die Poinsettia nu zo populair in de hele USA en in de rest van de wereld? In 1906 was een Duitser, Albert Ecke, geëmigreerd naar Hollywood, waar hij gladiolen en chrysanten ging kweken. Zijn zoon Hans ontdekte wilde Poinsettia's op hun ranch, plukte er een partij van en bood ze te koop aan op Sunset Boulevard. Met daverend succes! Men ging ze gebruiken als snijbloemen of als struiken, en die konden heel hoog worden.

In 1910 ging de familie Ecke ze in kassen kweken. Ze wisten er potplanten van te maken en die exporteerden ze over de hele wereld. Ze ontwikkelden verschillende variëteiten in nieuwe kleuren: roze, wit, geel, zalmkleur en gespikkeld of gevlekt, die fraaie namen meekregen als Rinkelbellen (Jingle Bells), Citroenzuurtjes (Lemon Drops) en Monet. In 1960 was Mamie Eisenhower de eerste First Lady die het Witte Huis ermee opsierde.

Scott # 1256

In de jaren 1920 was de populariteit nog even in gevaar gekomen door het verhaal dat op Hawaii een kind was gestorven na het eten van maar één blaadje. U kent dat soort verhalen immers: ook alles wat ú eet is zwaar gif als u de media

moet geloven. Aan die verhalen was men toen echter nog niet zo gewend en zo ging men geloven aan de giftigheid. Maar in 1970 heeft de Universiteit van Ohio in opdracht van de Bond van Amerikaanse Bloemisten een onderzoek daarnaar ingesteld. Daarbij bleek dat u wel honderd van die bladeren kunt eten zonder gevaar te lopen. Hoe ze smaken is niet vermeld, maar dat kunt u makkelijk zelf vaststellen!

Ook in uw USA-album is de Poinsettia te vinden. De Filatelie weerspiegelt immers alle facetten van onze samenleving! Zij is afgebeeld op de Kerstzegels van 1964 (Scott # 1256) en van 1985 (Scott # 2166).

Scott # 2166

Bronnen: Artikel van Joan M. Klimchalk in "American Philatelist" van december 2001.
Dr. H. W. Heinsius en Dr. Jac. P. Thijssse: "Geïllustreerde Flora van Nederland".

Arnold van Herk
Zomaar een Zegeltje
De Scott # 551 en # 653 van de U.S.A.

Het zegeltje dat we hier onder de loep gaan nemen staat bepaald niet in hoog aanzien bij onze broeders en zusters in de hobby. Velen vinden het maar een onaanzienlijk dingetje en ook de Scott denkt er kennelijk zo over, want die zet de beide variëteiten die ervan bestaan op het minimumbedrag van 15¢, postfris of gebruikt, maakt niet uit!

Wij doelen op de zegel van 1/2¢ met het portret van Nathan Hale, in plaatdruk Scott # 551, in rotatiedruk # 653.

De # 551 behoort tot de serie die in 1922 begon te verschijnen en die uitgroeide tot een twintigtal waarden. "Onze" halve cent was de laatste die uitkwam, namelijk op 4 april 1925. Er zijn er 611.215.683 van uitgegeven en 399.500 met de opdruk "Canal Zone".

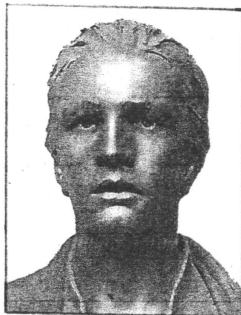
Aanleiding tot de uitgifte van de nieuwe serie was het feit, dat men na zo'n jaar of vijftien tot de conclusie was gekomen dat de waarden uit de Washington-Franklinserie te veel op elkaar leken, wat verkeerde frankeringen in de hand werkte en de Post geld kon kosten. Met deze reeks deed tevens een nieuw fenomeen zijn intrede in de Amerikaanse posthistorie. Voor het eerst werden de zegels officieel uitgebracht in een met zorg uitgekozen plaats op een zorgvuldig bepaalde datum, die beide te maken hadden met de afbeelding op de zegels. Daarmee kreeg het verzamelen van eerste dag enveloppen een geweldige impuls.

De andere variëteit, de Scott # 653, kwam uit op 25 mei 1929. Vanwege de rotatiedruk en de tanding 11x10 1/2 deelt menig een hem in bij de serie Scott # 632-642 van 1926-1927, maar hij kwam dus veel later uit. Hij dankt zijn bestaan aan de grote behoefte die vooral in New York en Chicago was ontstaan aan precancels van deze waarde. In de catalogus staat vermeld dat er 99 van deze precancels bekend zijn. De oplage beliep 1.073.300.000 stuks.

Naar ongetande exemplaren, rolzegels en boeklets hoeft u niet te zoeken, want die bestaan van deze zegel niet.

En wie is nu die man die erop is afgebeeld? Dat is een held uit de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog, genaamd Nathan Hale. Hij werd

op 6 juni 1755 geboren in Coventry, Connecticut, als zesde van twaalf kinderen van Richard Hale, een rijke boer, en Elizabeth Strong. Hij studeerde aan het Yale College en zou predikant worden, maar hij werd leraar. In 1774 kreeg hij een aanstelling bij de Union Grammar School in New London, een school voor rijkeluijskinderen. Daar zorgde hij ervoor dat twintig "young ladies" lessen mochten volgen, in die tijd heel progressief.

Na de Slag bij Lexington in 1774 werd hij opgenomen in de Militie. Als jong broekje sprak hij in New London een menigte toe en daarbij noemde hij openlijk het woord "onafhankelijkheid", wat toen nog als heel riskant gold. Hij werd eerste luitenant in het 7e Regiment van Connecticut en maakte in die functie verschillende veldtochten mee.

Toen Washingtons leger was teruggedreven naar New York en hij in het ongewisse verkeerde over de plannen van de vijand liet hij vrijwilligers vragen voor spionageactiviteiten. Hale meldde zich, hoewel hij zich bewust was dat de Britten geen genade zouden kennen als hij werd ontmaskerd. In burgerkleding begaf hij zich naar Long Island, onder het voorwendsel dat hij daar een plaats ging zoeken als leraar. Een week lang verzamelde hij belangrijke gegevens. Met die, in het Latijn geschreven, notities verborgen in zijn schoenzolen aanvaardde hij de terugweg. Helaas! Op de afgesproken plaats lag toevallig een Brits fregat en hij hield dat voor het schip dat hem zou afhalen. Hij werd ondervraagd en gearresteerd toen zijn notities op hem werden gevonden. De Britse generaal Howe liet hem op 22 september 1776 zonder vorm van proces ophangen aan een appelboom. De laatste woorden die Hale zou hebben gesproken waren: "Het spijt me dat ik maar één leven heb om voor het vaderland te geven."

Die gevleugelde woorden kent ieder Amerikaans kind: ze behoren tot de mythologie van de Amerikaanse Revolutie. Maar zeer waarschijnlijk zijn ze een verzinsel, want men heeft ze nergens opgetekend gevonden in verslagen uit die tijd.

Te zijner nagedachtenis zijn verschillende standbeelden opgericht: op de Hoogten van Groton in Connecticut, in het Capitool van die Staat, bij het Wadsworth Atheneum in Hartford en in New York City.

Zo ziet u maar weer: zelfs over het nietigste zegeltje zijn hele verhalen te vertellen!

De "Eén Euro Veiling"

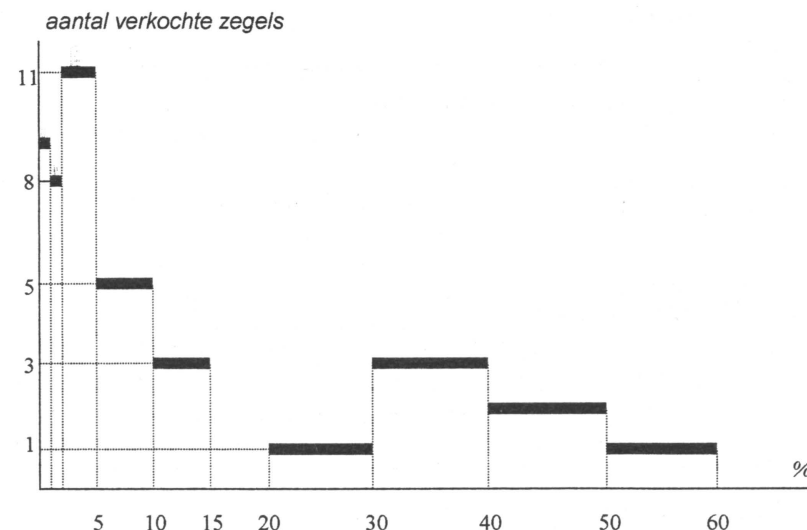
Een evaluatie: niet nog eens!

Uiteraard hangt het "succes" van een "Eén Euro Veiling" af van de aanwezige bidders. Elke bidder wil zo goedkoop mogelijk aan z'n trekken komen, maar wordt "dwarsgezeten" door andere bidders die ook geïnteresseerd zijn. Het risico van de lage inzet van 1 euro per kavel botst met de wens van de inzender om een redelijk bod te krijgen op de kavels die hij heeft ingezonden.

Het resultaat van het experiment om het maar eens te proberen wordt weergegeven in de volgende afbeeldingen, waarbij onderscheid is gemaakt tussen de ongestempelde en de gestempelde kavels.

Ongestempelde zegels

In de volgende grafiek is het aantal verkochte zegels uitgezet tegen het percentage van de cataloguswaarde

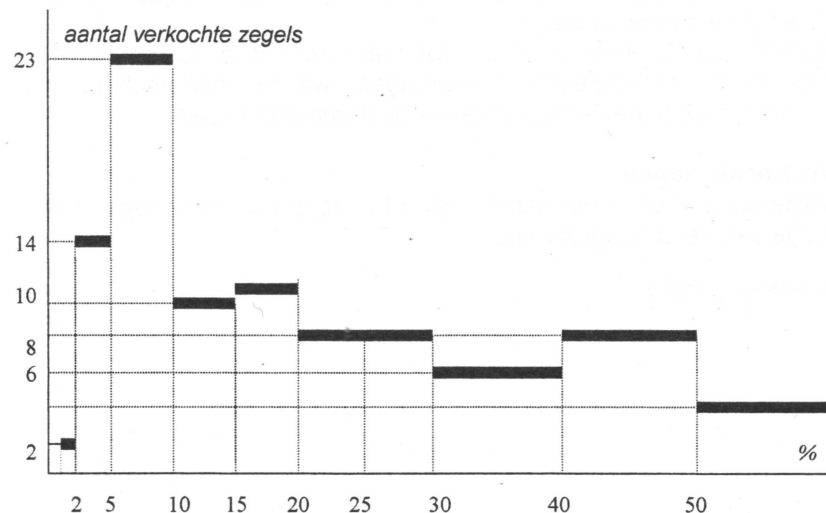

Van de 46 zegels werden 2 zegels niet verkocht (Scott nrs. 567 en O52). Het aantal zegels die minder dan 10 % van de cataloguswaarde opbrachten bedraagt ca. 75%; het aantal zegels die meer dan 25% van de cataloguswaarde opbrachten bedraagt ca. 16%, waarbij we opmerken dat in dit verband de kwaliteit van de ingebrachte zegels uiteraard ook een rol speelt. Vooral de "dure" zegels brachten relatief weinig op. Bidders willen of

kunnen blijkbaar niet veel geld uitgeven voor duurdere zegels; dure zegels vragen een betrekkelijk diepe tast in de buidel. Enkele zegels (als bijvoorbeeld Scott nrs. 556, 562, 568, 616, 619, 730, 731, 750 en 751) met cataloguswaarde minder dan \$ 40,- waren zodanig in trek dat op deze zegels redelijk werd geboden.

Gestempelde zegels

Onderstaande grafiek geeft weer het aantal verkochte zegels, uitgezet tegen het percentage van de cataloguswaarde, weer

Kennelijk is dit plaatje anders dan het overeenkomstige plaatje van de ongestempelde zegels. Van de 93 zegels werden 12 zegels niet verkocht (Scott nrs. 94, 145, 148, 211, 216, 227, 232, 234, 326, 330, 399 en 403). Het aantal zegels die minder dan 10 % van de cataloguswaarde opbrachten bedraagt 42 % en het aantal zegels die meer dan 25 % van de cataloguswaarde opbrachten bedraagt 29 %. De duurdere gestempelde zegels brachten meer op en op meer zegels werd redelijk tot betrekkelijk hoog geboden in vergelijking met de ongestempelde zegels.

Ik ben van mening dat, vergeleken met reguliere veilingen, de opbrengst van deze "club-veiling" niet slecht genoemd kan worden. Evenwel komt het mij toch wel voor dat het resultaat van deze club-veiling te mager is om herhaling van dit experiment te realiseren. Bovendien speelt de vraag of het minimaal inzetten tegen 1 euro per kavel wel verantwoord is met betrekking tot de inzet van andere inzenders, of "de markt niet verpest wordt". Niet elke inzender is "gelukkig" met een "Eén Euro Veiling".

ERIK MULDER

Leeft de Scott catalogus zijn eigen regels wel na?

Vóór in de "Scott Specialized Catalogue of U.S. Stamps and Covers" staat een introductie.

De introductie geeft een aantal redenen voor het niet opnemen van postzegels in de catalogus. Deze zijn te vinden onder "Catalogue Listing Policy".

Hier staat onder punt 5 (vrij vertaald):

"Niet opgenomen worden: Items die niet geldig zijn voor postaal gebruik. Bijvoorbeeld: Een aantal landen hebben 'souvenir sheets' uitgegeven die niet frankeergeldig zijn. Onder deze regel vallen ook labels voor goede doelen die geen postale waarde hebben."

Onder punt 7 staat ook nog (vrij vertaald):

"Niet opgenomen worden: Items door de uitgevende instantie gedistribueerd aan een beperkte groep zoals een postzegelvereniging, een filatelistische tentoonstelling of aan één bepaalde handelaar. Zelfs succesvol gebruik op een poststuk rechtvaardigt geen notering in de catalogus."

Tot zover heel duidelijk en het zijn volgens mij ook zinnige regels. Nu echter de realiteit.

Scott nummer 3 en 4

In 1875 zijn bij parlementair besluit alle uitgaven herdrukt voor de "Centennial Exhibition" in het jaar daarop. Aangezien de platen van nr. 1 en 2 niet meer bestonden zijn deze opnieuw gegraveerd. De drukken van 1875 waren niet geldig voor frankering.

Zoals u ziet, zowel punt 5 als punt 7 zijn hierop van toepassing. De oplage was ook nog zeer beperkt.

Het komt er op neer, dat Scott nr. 3 en 4 'exhibition labels' zijn en niet thuis horen in een catalogus. Toch worden ze opgenomen in de Scott en wel met hoge prijsnoteringen. Een setje doet al snel \$2000 bij een handelaar.

In mijn ogen horen deze zegels niet thuis in een catalogus. Scott stelt wel regels voor het niet opnemen van zegels, maar leeft ze in mijn ogen niet na.

HERMAN JACOBS

CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

In USCA Post 115 van maart 2001 heeft u, dankzij het souvenirvelletje Scott # 966a (hieronder afgebeeld), Canada Day 1982 filatelistisch een beetje mee kunnen vieren. Wij namen u mee a mari usque ad mare en net toen we in Nova Scotia waren begon het te regenen. Op Scott # 960 (tweede rij rechts) ziet u de moeder die de deur van de auto open houdt om haar twee kinderen in te laten stappen. Maar wie is deze dame en hoe heten haar kinderen? De dame is niemand minder dan Rhoda Colville, vrouw van de schilder David Alexander Colville, die dit schilderij heeft gemaakt. En haar twee kinderen zijn Graham en Ann.

Tijdens ons uitstapje zagen we op Scott # 964 (vierde rij links) een schilderij van Ilingworth Holey (Buck) Kerr, getiteld "Prairie Town - Early Morning". Maar toen wisten we nog niet welke stad Kerr hier geschilderd heeft. Wel, wij kunnen u thans verheugd mededelen dat het gaat om Lumsden Saskatchewan. Een beetje logisch eigenlijk want meneer Kerr werd in Lumsden geboren!

We gaan nog even terug naar Alex Colville, want in maart 2002 werd hij weer geëerd met een zegel waarop zijn schilderij "Church and Horse" is afgebeeld. Dit schilderij werd al in 1964 door Colville gemaakt, maar het kerkje staat er nog steeds. Alleen het hek is weg en het paard zal intussen wel 'geruimd' zijn. U wilt natuurlijk graag weten waar u dit kerkje kunt vinden? Wel, niet ver van Amherst in Nova Scotia ligt Hastings en daar staat ook dit kerkje. Het is, zoals u (misschien) kunt lezen op de plaque boven de ingang, de "United Church". Wist u overigens dat meneer Colville linkshandig is?

De Unitrade catalogus lijkt vaak op een uitgave van "Denksport", want steeds zijn we op zoek naar rivieren, bergen, standbeelden et cetera. We nemen u deze keer mee naar Scott # 1321-25, "Heritage Rivers", uitgegeven op 20 augustus 1991. Maar waar moeten we deze prachtige rivieren in dit onmetelijk grote land in vredesnaam gaan zoeken als we willen gaan vissen, kanoën of iets dergelijks?

Ongeveer 1400 kilometer noordoostelijk van Edmonton en 600 kilometer westelijk van Yellow Knife stroomt de "South Nahanni River", het 'pronkstuk' van de Nahanni National Park Reserve (Scott # 1321). Het is een van 's werelds wildste en snelst stromende rivieren. De Nahanni 'springt' over de Virginia watervallen die tweemaal zo hoog zijn als die van Niagara.

In de Rocky Mountains vinden we de 1538 kilometer lange "Athabasca River" (Scott # 1322). Deze rivier begint bij de beroemde Columbia Ice Fields, maar u kunt de Athabasca eventueel ook bereiken via Edmonton, per auto een trip van 370 kilometer, of via Calgary en de Trans Canada Highway, per auto 'maar' 415 kilometer.

Op Scott # 1323 zien we de "Boundary Waters" – "Voyageur Waterway". Zoals de naam al aangeeft loopt deze rivier langs de grens met de VS en Noord Ontario van Quetico Lake naar Lake Superior. In de 18e en 19e eeuw was deze rivier de voornaamste verbinding tussen Montréal en

Lake Winnipeg en werd veelvuldig gebruikt door de voyageurs om pelzen en dergelijke te vervoeren.

De "Jacques Cartier River" (Scott # 1324) moeten we natuurlijk in Québec gaan zoeken en wel in het 670 vierkante kilometer grote Laurentian Park. Om precies te zijn: tussen de plaatsjes Donnacona en Tewkesbury. Deze rivier werd destijds veel gebruikt door de houthakkers, missionarissen en emigranten.

Als laatste gaan we naar de "Main River" (Scott # 1325). Die vinden we in Newfoundland. Liefhebbers van Atlantic zalm kunnen hier hun hart ophalen. De 57 kilometer lange rivier stroomt bij Sop's Arm in de Atlantische Oceaan.

We blijven maar op en aan het water, maar we gaan daarvoor wel even bij onze 'stiefkinderen' kijken, want die komen er altijd maar bekaaid van af. Wij bedoelen dan de maritieme provincies vóór die zich bij Canada aansloten.

Eerst gaan we naar New Brunswick. Voor de liefhebbers van schepen op postzegels kijken we naar Scott # 10, uitgegeven op 15 mei 1860. Het is de in 1847 gebouwde en met drie masten uitgeruste raderboot "Washington" van de Ocean Steam Navigation Co. Nadere bijzonderheden omtrent dit schip ontbreken op dit ogenblik maar we komen er te zijner tijd nog op terug.

We blijven bij schepen maar gaan daarvoor dan wel naar Newfoundland. Op Scott # C15, uitgegeven op 9 juni 1933 en, zoals u ook op de zegel zelf kunt lezen, getiteld "Spotting the herd". Het schip is de "Beothic" No.1 van 1918. Het was eigendom van de firma Bowring Brothers die in St. John's onder meer handel dreven in pelzen van zeehonden. Op de zegel ziet u de zeehondenjagers in actie.

Nu moet u Carl er wel even bij halen want het wordt een beetje lastig. Op Scott # 209, 236 en 259 zien we de Corner Brook paper mill (papiermolen??), maar met behulp van Carl zien we ook twee schepen. En wel de stoomboten "Corner Brook" en "Humber Arms", beiden gebouwd in 1925 en eigendom van de International Power & Paper Co. Ltd.

209

Als laatste gaan we naar de "Caribou". Nee, niet het rendier, maar een veerboot afgebeeld op Scott # 146, 164 en 173. Ook gebouwd in 1925 en wel in ons eigen Rotterdam door de scheepswerf A. Goodwin Hamilton Adamson. Het 2222 ton metende schip was 81 meter lang en had een topsneleid van net over 14 knopen. De

Caribou werd ingezet op de lijn Port-aux-Basques in Newfoundland en North Sydney in Nova Scotia.

Op 13 oktober 1942 's avonds, precies om zeven uur verliet het schip de haven van North Sydney voor de reis naar Port-aux-Basques. Aan boord bevonden zich 237 passagiers en bemanningsleden, 900 zakken post en 50 stuks rundvee. De reis verliep vlot maar rond half drie in de ochtend van 14 oktober werd de Caribou aan stuurboord door een torpedo getroffen, ongeveer 65 kilometer ten zuidwesten van Port-aux-Basques. Het was de Duitse onderzeeboot U69 onder bevel van kapitein luitenant Ulrich Gräf die de fatale torpedo afvuurde. Vijf minuten later verdween de Caribou in de donkere golven van de Cabot Strait. Van de 237 opvarenden werden er maar 104 door het Canadese escortevaartuig HMCS "Grandmère" gered. Op 17 februari 1943 werd ook de U69 ten oosten van Newfoundland door dieptebommen van de Engelse torpedobootjager HMS "Fame" tot zinken gebracht. Er waren geen overlevenden.

Tussen 1925 en 1942 maakte de Caribou 3600 maal de overtocht van North Sydney naar Port-aux-Basques. U vraagt zich natuurlijk af wat de tekst "S.S. Caribou 9 hours to Sydney NS" op de zegel betekent. Wel, de trip naar Sydney duurde 9 uur, zo eenvoudig is dat...!

Wilt u iets apart doen met Valentijnsdag (14 februari)? Stuur dan een juist gefrankeerde en geadresseerde enveloppe naar Claire Langevin, postmaster, Saint Valentin Post Office, Saint Valentin, QC – JOJ 2E0. In deze enveloppe sluit u dan een of meer enveloppen geadresseerd aan uw liefste(n) en Claire zal deze enveloppen doorsturen na ze voorzien te hebben van een passend stempel. Saint Valentin is een charmant dorpje met ongeveer 500 inwoners aan de "Richelieu River" in Québec.

<http://www.ro-klinger.de/flagoverporch/>

Velen uwer herinneren zich ongetwijfeld het indrukwekkende onderzoek-rapport van Van Herk over de "Flag over Porch" (FOP) emissie in USCA Post 96 (september 1998), met een aanvulling door Van der Koore in nummer 97. USCA-lid Jan van Orden attendeerde ons op de in de aanhef vermelde website over deze uitgifte, die natuurlijk ook al is opgenomen in de bijdetijdse "LINKS"-rubriek van onze eigen Internet Website. Vooral de "FoPPer" is reuze handig. Je vindt hem als derde keuze-optie aan de linkerzijde. Door telkens een keuze te maken qua jaar van uitgifte, kleur van het jaartal, tanding, gom, etc. kom je uiteindelijk bij de juiste zegel terecht. Het kan niet misgaan!

Te hooi en te gras

Royal Philatelic Society of Canada *

Bij het Verdrag van Parijs in 1763 werd het eiland Newfoundland aan Engeland toegewezen. Veertig jaar later, op 18 oktober 1805, werd Simon Solomon aangewezen als de eerste postdirecteur van het eiland. Een benoeming die in 1809 door de gouverneur des konings bij proclamatie werd bevestigd. Simon stierf in 1839 en zoon William trad in vader's voetsporen. Dit en meer over de eerste postmasters van Newfoundland staat geschreven in *The Canadian Philatelist – Le Philatéliste Canadien* van mei/juni.

In dit nummer wordt door dezelfde auteur ook de ontstaansgeschiedenis van de George VI emissie van Canada uit 1937 uit de doeken gedaan. Het onverwachte aftreden van Koning Edward VIII op 11 december 1936 wegens huwelijksperikelen leidde tot lichte paniek bij de postale autoriteiten. Op dat moment waren de zegels met de afbeelding van Koning George V uit 1935 in gebruik en het ontwerp voor een nieuwe emissie met Edward VIII was praktisch gereed. Maar op 15 maart 1937 kon de Postmaster General bekendmaken, dat op 1 april drie zegels zouden verschijnen met de beeltenis van George VI (Scott # 231-233). Het ontwerp ontlokte veel kritiek, omdat de koning niet in militair uniform maar in burgerkleding was afgebeeld.

Mobile Post Office Society (MPOS)*

Naar stempels op enveloppen ter gelegenheid van de eerste of laatste rit van HPO's (Highway Post Offices) is weinig onderzoek verricht. Ons onvolprezen Lexicon definieert een HPO als een postkantoor dat per lijnautobus wordt bediend. In een artikel in het mei/juni nummer van de *Transit Postmark Collector* wordt hier iets aan gedaan. De auteur beschrijft de hem bekende stempels van de eerste rit van de San Francisco - Pacific Grove Highway Post Office, HPO # 3. Deze route werd op 4 augustus 1941 geopend en voerde langs 9 eerste, 4 tweede, 7 derde en 3 vierde klasse postkantoren.

Postal History Society *

In de *Postal History Journal* van juni het eerste deel van een geschiedschrijving over een wel heel bijzonder soort poststukken: bombrieven. De vroegst bekende werd op 23 februari 1829 gebruikt voor het vermoorden van een Spaanse generaal. Moest de verzender zich

toen nog met buskruit behelpen, sinds 1867 is er dankzij Alfred Nobel het veel effectiever dynamiet. Voor een verzameling postale geschiedenis staat de filatelist weinig meer ter beschikking dan handstempels die aangeven dat een poststuk door beveiligingsfunctionarissen is geïnspecteerd. De echte bombrief wordt óf vernietigd door de explosie óf bij voortijdige ontdekking geconfisqueerd door de politie. In een tweede deel van het artikel zullen ook de recente anthrax brieven ter sprake komen.

Naast dit macabere onderwerp wordt in dit nummer van *Postal History Journal* ook aandacht besteed aan de postdienst tijdens de trek naar de goudvelden van Klondike, een streek in de Yukon Territory, oostelijk van Alaska en doorsneden door de "Klondike River". Op 16 augustus 1896 werden daar de eerste belangrijke goudvondsten gedaan door George Carmack en zijn schoonbroers van Indiaanse komaf, 'Skookum' Jim en 'Tagish' Charlie. Toen in juli 1897 bekend werd dat zowel in San Francisco als Seattle een scheepslading goud was aangevoerd, trokken duizenden mannen en vrouwen uit alle windstreken naar Klondike. Het artikel in de *Journal* gaat met name over de "Poor Man's Route" (Armeluijsroute), de eerste en meest gebruikte hoofdroute naar de goudvelden. Per schip naar Skagway, dan over land naar de bovenloop van de "Yukon River" en vervolgens stroomafwaarts naar Dawson. Dawson City lag op de oostoever van de Klondike, waar deze samenvloeiende met de Yukon. Aan de overkant lag Klondike City, ook wel bekend als "Lousetown" (Luizenstad). In oktober 1897 werd het Dawson postkantoor geopend. Gedurende meer dan zestig jaar is in Klondike in verhandelbare hoeveelheden goud gevonden.

American Philatelic Society *

In oktober 1962 introduceerden de Posterijen het nieuwe Zone Improvement Plan (ZIP), een 5-cijferige code voor het coderen van adressen met de bedoeling om de service te verbeteren en kosten te besparen. Centraal in de promotiecampagne stond de stripfiguur Mr. Zip. En met succes; binnen vier jaar wisten acht van de tien Amerikanen wie Mr. Zip was en waar hij voor stond.

In de *American Philatelist* van mei doet een verstokte 'Zipologist' verslag van de wederwaardigheden van Mr. Zip op de uitgaven van de USPS. Het eerste optreden van Mr. Zip als ambtenaar op het Ministerie van Posterijen was in januari 1964 op de velrand van de Sam Houston emissie (Scott # 1242), net als Sam gekleed in het zwart. Bij de start van het ZIP+4 programma voor het coderen van adressen in 1983 ging Mr.

Zip met pensioen, maar tot 1986 bleef hij voorkomen op de velrand van diverse emissies.

Aan de sinds 1997 door Canada Post uitgegeven 'commemorative envelopes' (herdenkingsenveloppen) worden, anders dan aan de eerste dag enveloppen, tot op heden geen aparte catalogusnummers toegekend. Op de enveloppen in deze serie worden gebeurtenissen en

personen gememoreerd, waarvoor in het emissieprogramma geen ruimte kon worden gevonden. In het julinumnummer van de *American Philatelist* zijn ze voor u op een rijtje gezet.

In dit nummer ook een artikel met de ietwat misleidende titel "Revenue Stamps: Financing the Civil War". Op 1 juli 1862 bekrachtigde het Amerikaanse Congres de Revenue Act van 1862 waarin een groot aantal belastingen werd geïntroduceerd ter financiering van de Burgeroorlog. De belangrijkste aspecten van deze wet waren de invoering van een federale inkomstenbelasting, de oprichting van het Bureau of Internal Revenue en het gebruik van belastingzegels. In het artikel wordt zowel het nieuwe belastingstelsel beschreven als de rol die de Revenue zegels daarin hebben gespeeld. In verhouding tot de totale belastingopbrengst waren de inkomsten uit de zegelverkoop betrekkelijk gering. Toch werd de methode door zijn eenvoud zinvol geacht. Met de aankoop van zegels werd de belasting vooruit betaald en de handhaving leverde weinig problemen op. In 1884 werden de belastingzegels afgeschaft.

American Philatelic Research Library *

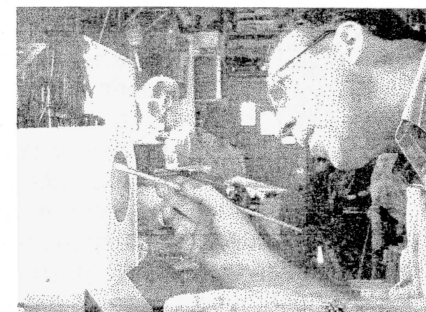
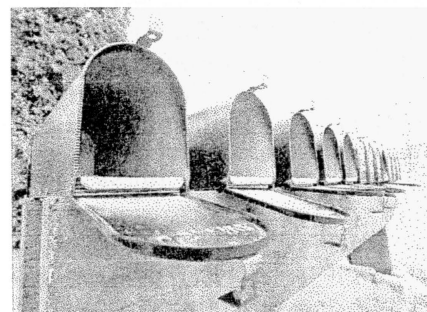
De APRL bezit zo'n 2.500 veilingcatalogi die bekend staan onder een bepaalde naam. Dat kan de naam van de eigenaar van de te veilen verzameling zijn, zoals "Colonel Green", maar ook van een bepaald verzamelgebied, zoals de "Zeppelin Collection". In de *Philatelic Literature Review* wordt vanaf het tweede kwartaal een volledig overzicht gepubliceerd van deze "Named Auction Sales".

De van een asterisk (*) voorzien periodieken liggen ter inzage in de Bondsbibliotheek in Baarn

VICTOR KUIL Explosief

Toen Luke Helder in de USA gearresteerd werd wegens het plaatsen van bommen in postbussen leek hij het nog als een grap te beschouwen. Achttien bommen die overigens niet allemaal geëxplodeerd waren hadden het post-systeem van de mid-west lamgelegd. Een aantal mensen, waaronder twee postbodes raakten gewond bij de explosies. De actie was overigens niet tegen de USPS gericht. De bommen werden niet in de verzamelpunten voor post richting postkantoor maar bij de mensen thuis in de brievenbus geplaatst.

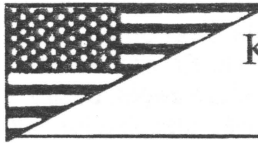
In de USA gaat het bezorgen van post wat anders dan bij ons. De post valt bij ons op de deurmat, tenzij de brievenbus te ver van de straat ligt. In de USA is dat laatste de regel en de post wordt in een standaard box gedaan. (afbeelding links) Door de reeks bomaanslagen nam de USPS maatregelen en werd alleen nog bezorgd wanneer de mensen de klep van hun brievenbus open lieten. Zo kon de postbode zien of er eventueel een bom in lag.

Foto's overgenomen uit de Cedar Rapids Gazette van 7 mei 2002

Dat was uiteraard lastig omdat de post uit een open brievenbus weg kan waaien, nat kan regenen of gestolen kan worden. De echte knutselaars sloopten daarom de voor- en achterzijde uit hun brievenbus en vervingen die door panelen van plexiglas, zodat een doorkijkbrievenbus gecreëerd werd. (afbeelding rechts) Helaas, de regels van de baas waren duidelijk. Ondanks dit soort maatregelen mocht geen post in een dichte bus bezorgd worden.

Er circuleerden onbevestigde geruchten dat de dader de plaatsen van de aanslagen zo gekozen had dat ze op de kaart van de USA een "smiling face" zouden vormen. De dader, een aardige, vriendelijke student, een tot dan toe soort ideale zoon blijft waarschijnlijk de rest van zijn leven in de gevangenis. De affaire is een nachtmerrie voor de slachtoffers en de ouders. Merkwaardig dat mensen zo kunnen ontsporen.

KORT A M E R I K A A N S

WetenswAardigheidjes uit de US-Filatelie

★ U bent het zich waarschijnlijk niet bewust, maar wij verdenken u ervan dat u een arctofiel bent. Nee, daar hoeft u niet van te schrikken: het wil alleen maar zeggen dat u behoort tot de mensen die dol zijn op teddyberen. Daarom vindt u die vier op 15 augustus verschenen zegels met teddyberen zo schattig. De USPS herdenkt hiermee dat die beer 100 jaar geleden 'ontstond' nadat President Teddy Roosevelt bij een jachtpartij had geweigerd op een gevangen beer te schieten. Misschien gaat u zich nu wel specialiseren op teddy's op postzegels. Wordt u nog een echte arctofilatelist!

★ Bij de portoverhoging van 30 juni bleven de tarieven voor post naar het buitenland buiten schot. Maar denk niet dat dat zo blijft. Per januari 2003 wordt raak geschoten. Dan weet u het vast en is de klap straks niet zo hevig.

★ Er is een nieuw record gevestigd. De pas in 1936 door Max Johl ontdekte Scott # 596, waarvan er op heel onze wereld slechts 13 bekend zijn, haalde op een veiling in New York het lieve sommetje van \$ 95.000 + 10% commissie = \$ 104.500, het hoogste bedrag ooit betaald voor een precancel. Het is de groene 1¢ Franklin *sheet waste* met tanding 11 van 1923, precanceled in Kansas City, Mo. Bij het drukken van velzegels op de rotatiepers bleven aan begin en/of het eind van de papierrol stukken over die te klein waren om er coils van te maken of te perforeren tot de gebruikelijke drukvellen van 400. Die stukken werden uit zuinigheid door de perforators voor plaatdrukken gehaald en met tanding 11 tot loketvellen van 100 verwerkt. Als u toen zelf die perforator had bediend en had geweten wat u nu dank zij ons weet, dan zat u nu te vissen aan de Riviera...

★ Het geld zat trouwens weer heel los. Dat in Usca Post 123 op pagina 22 afgebeelde foutvelletje van de Scott # 2630, bijgenaamd de NYSE invert, is intussen geveild. Eerst als 17 kavels. Die brachten het samen tot \$ 372.00. Maar er was een schriftelijk bod van \$ 425.000 op het hele vel, afkomstig van een New Yorkse 'belegger' wiens naam op de bekende wijze geheim blijft. Die kreeg het dus - met 15% commissie - in handen voor \$ 488.750 en was er blij mee. De familie in Texas die het verkocht omdat ze geen verstand van postzegels had trouwens ook.

★ Maar helemaal gek zijn filatelisten toch niet. De beroemde unieke 'Locket Copy' van de Kopstaande Jenny Scott # C3a bleef op de veiling waar hij voor het eerst werd aangeboden onverkocht. Er was een bod van \$ 80.000, maar dat vond de verkoper te weinig. Deze zegel, positie 9 met rechte bovenrand, zit in een medaillon tussen twee glasplaatjes, rug aan rug met een 'gewoon' exemplaar. Colonel Edward H.R. Green deed er zijn vrouw Mabel ooit een plezier mee. Zonder medaillon staat de zegel in de Scott voor \$ 200.000. Waarom de eigenaar hem er niet uitpultt snappen wij niet. U wel?

★ Er gebeuren trouwens meer rare dingen. Op 7 juni kwam met het oog op de komende tariefsverhoging in zes vormen een Vlagzegel uit zonder waardecijfer, die voor 37¢ werd verkocht. Maar óók op 7 juni kwam dezelfde zegel in zeven vormen uit mét het waardecijfer 37. Was dit nu mismanagement of juist een geraffineerde verkooptruc?

★ Om de twee jaar houdt het postzegelblad *Linn's* een onderzoek naar de status van zijn abonnees. In april 2002 bleek het volgende: de gemiddelde leeftijd is 63; voor 93% man; 54% gepensioneerd; 18% is miljonair; 61% is Internetter en de helft daarvan koopt ook zegels langs die weg; 18% geeft meer dan \$ 500 per jaar uit aan de hobby; 80% verzamelt USA, 24% Canada, 22% het Brits Gemenebest, 19% West Europa, 14% Australië; 26% koopt geen nieuwtjes (was 2 jaar eerder nog 20% en 4 jaar geleden 16%). Daar mogen de Postadministraties best eens over nadenken...). In welke categorie zit u ongeveer?

★ Met een vouwboekje van die 34¢ United we Stand zegels moet u niet een warenhuis van de Target keten binnengaan. Want als u de zaak verlaat gaat het alarm af en dan houdt iedereen u voor een dief c.q. dievegge. In zo'n boekje zit een magnetische code die kennelijk op dezelfde golfrequentie werkt als de controleapparaten van Target.

★ Even ter overpeinzing: voor de rond 40 miljard zelfklevers die de USPS jaarlijks bestelt is zo'n 3 miljoen kilo draagpapier nodig. Dat wordt allemaal weggegooid en belast het milieu. Waarom vinden mensen even likken aan een postzegel nou zo erg?

★ Hier is dan de GTVTL, de gratis tip voor trouwe lezers. Een abonnement op het weekblad *Linn's Stamp News* vond u tot dusver te duur, vooral vanwege de hoge portokosten. Als u beschikt over een p.c. en een credit card krijgt u *Linn's* voortaan thuis voor \$ 45.95 per jaar: *Linn's Online*. Zie voor nadere bijzonderheden de Internet web site <http://www.demo.linnsonline.com>.

★ Op de 37¢ zegel voor de dichter Ogden Nash, die op 19 augustus uitkwam als 18e in de reeks Literary Arts, staan behalve hijzelf zes van zijn gedichten, zoals wij u al eerder vertelden. Ze zijn wat moeilijk leesbaar, daarom halen we er even één te voorschijn: De Koe. 'The cow is of the bovine ilk, one end is moo, the other, milk.' De koe hoort tot het runderras, één eind is boe, het andere melk. En met zulke sublieme kunst kom je dan op 75 miljoen postzegels...

★ Sinds 16 augustus kunnen brievenstuurders in de USA hun liefde voor de geadresseerde al op de envelop belijden, en wel met twee nieuwe Love-zegels, een staande van 37¢ en een liggende van 60¢. Wie ze goed bekijkt ziet dat het woord Love erop staat, met een hartje als V. Voor zwakker begaafden staat het er ook nog eens op gedrukt in gewone onartistieke letters. Omdat de USPS haar klanten zo liefheeft mogen die de 60¢ los kopen. Maar de 37¢ krijgen ze enkel in boekjes van 20. Het moet tenslotte niet te gek worden met de perceptiekosten...

★ Sinds 29 juli is er de vierde zegel in de reeks Distinguished Americans. Een zelfklever van 83¢, voor brieven tot 3 ounce, met een portret van de schrijfster Edna Ferber. Aan haar brein danken wij onder meer 'Showboat', later verwerkt tot musical, en 'Giant', verfilmd met James Dean. Wij hadden haar graag een mooiere zegel gegund. Die nieuwe serie munt uit - vinden wij - in afschuwelijke portretten...

★ Lang, lang geleden vertelden wij u van die Senator van Hawaï, die vocht voor een postzegel, gewijd aan Duke Kahanamoku (1890-1968), een begenadigd surfer/zwemmer. Hij (die Senator) heeft gewonnen: op 24 augustus kwam Duke dan eindelijk uit.

★ Er is weer een nieuw merk postzegels: NetStamps. Te koop via het Internet bij Stamps.com, die van de USPS vergunning kreeg voor een systeem waarbij de klant zelf postzegels drukt op zijn/haar p.c. Die printen ze dan op vellen van 25 labels, die ze na aanmelding krijgen toegestuurd. Die vellen meten 21.6 x 28 cm, ongeveer A4 dus. Ze kosten \$ 3.99 per 125 labels, ruim 3¢ per label dus. Wij voorzien derhalve de zoveelste flop met dergelijke experimenten. Wilt u het naadje van de kous, dan vindt u dat op de web site www.stamps.com.

★ Als lezer van dit voortreffelijke blad hebt u een primeur! Het is de hele filatelistische wereldpers en de vorsers in onze hobby ontgaan, hoewel het zelfs met een ongeïnteresseerd oog valt te constateren, maar op een groot deel van de in 2002 verschenen uitgaven is het jaartal "2002" achterstevoren afgedrukt. Scott dubt nog over de nummering.

★ Van sommige moderne zegels kan de erop afgedrukte voorstelling op eenvoudige wijze worden weggepoetst. Soms is daarvoor niet méér nodig dan een natte vinger. Dit brengt velen tot de vraag "Moet de USPS nu postzegels uitgeven die zó makkelijk zijn uit te vlakken?". Wij neigen tot de mening dat heel wat zegels beter uitgevlakt hadden kunnen worden vóór ze werden uitgegeven...

★ De APEX, dat is de Keuringsdienst van de American Philatelic Society, behandelt voortaan enkel nog aanvragen van leden en van executeurs van nalatenschappen van overleden leden. 't Is maar dat u het weet.

★ Nee, nee, u moet vooral niet ophouden met het castreren en steriliseren van huisdieren! Om u daaraan te herinneren heeft de USPS die twee zegeltjes met dat zielige poesje Samantha en dat hartroerend kijkende hondje Kirby opnieuw uitgegeven, nu in de waarde 37¢. Wel is op de loketvellen een nieuwe label afgedrukt met de kop "Te veel dieren. Te weinig tehuizen." Nu weet u tenminste waarom.

★ Sinds 15 september hebben we dan een zegel ter ere van de in Rusland geboren Israel Beilin. Denk niet dat hij een onbekende voor u is, want u kent hem onder de later aangenomen naam Irving Berlin. Maker van meer dan duizend songs, waaronder White Christmas, Alexander's Ragtime Band, Easter Parade en al die andere die u zó kunt zingen of fluiten. Maar wist u dat hij ook 'God bless America' heeft gecomponeerd? Dat deed hij al in 1918. Hij vond het zelf een sof, maar toen een bekende zangeres het op Wapenstilstandsdag 1938 voor de radio had gezongen werd het meteen het tweede volkslied. Op de zegel Berlin's portret, met erboven 'God bless America' in zijn handschrift en eronder zijn handtekening.

★ Het is er dan toch nog van gekomen: de traditionele reeks *Madonna and Child* kerstzegels is dit jaar voortgezet met het schilderij dat "onze" Jan Gossaert rond 1520 maakte. Dat zou al op de zegel van 2000 zijn afgebeeld, maar dat ging uit zuinigheid niet door: de USPS maakte toen liever de voorraad van 1999 op. Dat Jan dit jaar aan de beurt kwam dankt hij aan de laatste tariefsverhoging. Was het briefporto niet verhoogd, dan was de zegel van 2001 opnieuw gebruikt. Maar voor Eid, Hanukkah en Kwanzaa zijn geen nieuwe ontwerpen gemaakt. Alleen het waardecijfer 34 is vervangen door 37. Toch blijven het feestzegels...

★ Als bewust filatelist bent u altijd zo druk in de weer met waarden, maar hoe staat het eigenlijk met uw normen?